

for, hvad man kan faae Gymnastikhuse for, men de ville falde i den største Forbauselse ved at se, at man her foreslaar og maatte bevilger de Summer, der ere nævnte. Jeg har nylig læst, at der netop i Nærheden af Viborg er blevet opført en saadan Bygning, der efter al Rimelighed er større end den, der er foreslaaet i Viborg, og dog er langt billigere. Det er i Tøbjerg i Salling, hvor der er opført et Forsamlingshus, som er angivet at være 36 Alen langt og 18 Alen bredt, medens det i Frederiksborg og formodentlig ogsaa det i Viborg kun skal være 30 Alen langt og 15 Alen bredt, altsaa mindre i enhver Retning. Bygningen i Tøbjerg har Ord for at være i alle Maader solidt bygget, et af de bedste og rummeligste af den Slags, som vi hidtil have faaet. Det er ikke alene Forsamlingshus, men under det er der Stald for 50 Heste, og alt det har kun kostet 9,500 Kr. Ville vi regne Galvparten heraf fra for Staldben, vil der blive tilbage for Forsamlingsbygningen omtrent det samme Bølsb, som man vil bruge i Sallinge, og som man for et Par Aar siden, kan jeg sige til, ogsaa har brugt til et Gymnastikhus for Staarup Seminarium, nemlig 5,500 Kr. For dette Bølsb kan man altsaa faae en forsvaerlig og solid Bygning til dette Brug. Hvorledes kan man saa i Viborg forlange 23,000 Kr. og i Frederiksborg 17,000 Kr. til saadanne Bygninger? Den ærede Minister sagde, at ganske vist have Bygningsinspektørerne Lødens til at gjøre Bygningerne solide, selv om de derved tillige blive kostbare: men Spørgsmaalet er, om de de to Ting altid staa i Forhold til hinanden. Salfald vil jeg meget ønske, at et Forhold maatte blive forandret, som mange Gange har været paalaget fra Finantsudvalgets og vel i det Hele fra dette Things Side, nemlig, at Bygningsinspektørerne for en Del faae deres Løn i Forhold til, som Bygningerne ere dyre, nemlig 3 pCt. af Dverkslagssummen, saa at de altsaa for hvert tusinde Kroner, som Bygningerne blive dyrere, saa 30 Kr. Jeg kjender slet ikke de paagjældende Mænd, veed ikke engang, hvem det er, og vil ikke fremsætte nogensomhelst Sigtelse imod dem, men man maa dog antage, at denne Maade at lønne paa ikke skal ansøre til at gjøre Bygningerne billige. Salfald bidrager den til, at man rundt om i Befolkningen faar Mistanke om, at der er noget galt derved. Det vilde derfor være meget ønskeligt, at dette Forhold endelig maatte blive afløst. Vi have haft flere lignende Sportuleringer for andre Embedsmænd, som vi efterhaanden have faaet Bugt med, trods al Modstand derimod. Jeg vilde ønske, at disse Poster her maatte give forøget Grund til at komme bort fra denne uheldige Pønningmaade; men det nærmest foreliggende vil være det Ønske, at det ærede Finantsudvalg, som, efter hvad den ærede Ordfører sagde, vil tage dette Spørgsmaal igjen under Overveelse inden 3die Behandling, vil komme til

det Resultat at negte disse Bevillinger, indtil de foreligge for os i en mere rimelig Stikelse, og navnlig mere i Overensstemmelse med dem, der ere begjærede og givne med Hensyn til Seminarierne.

Bertelsen: Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen) blandt Andet har udtalt, at en Præsteførningslov er nødvendig ogsaa af den Grund, at Præsterne ikke kunne drive deres Gaarde og blive snydte blandt Andet ogsaa af Forpagterne, vil det dog være let at paavise, at der er mange Præster, der ere dygtige Landmænd og ogsaa forstaa at bevæge sig med Hensyn til Handel og Wandel; hvad angaar Heste og Lignende, er der Præster, som ere saa gode Hestefjendere, at de godt kunde være Hestehandlere. Det staaer imidlertid for mig, at det er ikke den Side ved de Paagjældende, der gjør det paatrængende nødvendigt at faa en Præsteførningslov, men Hovedhensynet herved er til Menighederne. Præsterne kunne røgte deres Gjerning bedre, naar de blive fri for at have med Præstegaardens Drift at gjøre, da de saa bedre kunne varetage deres Embede og fyldestgjøre deres Kald. Det, der egentlig foranlediger mig til at tage Ordet, er en Udtalelse, der fremkom fra den meget ærede Kirkeminister. Han udtalte, da han omtalte Stiftsmidlerne, at Regtelsen af disse Penge kunde give nogen Vanfærlighed, som ikke let kunde fjernes. Denne Ytring motiverede han senere lidt nærmere, idet han udtalte, at han i Stiftsmidlerne ikke saae nogen Ret til at give et fast Tilskud til Kapellanhold og Lignende, men kun til at give Tilfald om, at Bedkommende, som søgte Embedet, mulig kunde vente at faa aarligt Tilskud af Stiftsmidlerne. Den høitærede Kirkeminister er jo saa ivrig for at varetage Kirkens Interesse, at jeg haaber, ja er vis paa, at han ogsaa vil kunne gjøre det, som han vil efter sine Udtalelser, med de 25,000 Kr. alene. Der er et Tilfælde, som jeg skal omtale, fordi det har stor Bigtighed for mig og, som det lod til paa den høitærede Ministers Svar, ogsaa for ham. Alstrup, Hjernidslev og Ingstrup Pastorat har 3 Kirker og en Udstrækning af 2 Mil. Før det blev vakant, nemlig i Maret 1868, havde man længe sølt Savnet af en bedre kirkelig Betjening i Pastoratet og havde ogsaa indgivet Klage til Ministeriet i den Anledning. Dette førte til, at da Embedet blev ledigt, blev der fra Ministeriets Side ved en Ministerkrivelse bestemt, at der skulde oprettes et Kapellani pro loco, og dette Kapellani blev da ogsaa i 1870 besat med Kapellan Hertel, til hvis Ophold paa Sindsfygeanstalten der nu paa Finantsloven forlanges et Bølsb af 400 Kr. Jeg for mit Bedkommende er glad ved, at Finantsudvalget og Thinget vil glæde sig ved, at det ikke skal blive altfor trykkende for ham. Forholdet var saa